La peculiar història del MUSEU DEL VERMUT DE REUS

El 1982 el Pau Tàpias va regalar una ampolla de vermut al seu fill Joan. Ara, 32 anys després, el Joan Tàpias és el responsable del Museu del Vermut de Reus. Entre aquestes tres dècades de diferència hi ha molts esdeveniments a tenir en compte. Per començar, la innegable afició d'aquell jove que va rebre el regal del pare per col·leccionar, a partir d'aquell moment, tot allò que tingués relació amb el món del vermut.

El Joan Tàpias va començar la col·lecció amb aquella ampolla de Cinzano però ara té a les seves mans més de 1.200 ampolles de vermut, 3.000 etiquetes de tot tipus i 1.800 marques diferents procedents de 55 països. Entre les seves joies hi ha ampolles de l'Argentina, la Xina o Israel, una factura de compra-venda de Cinzano segellada l'any 1927 i un ampli reguitzell d'objectes que deixen bocabadats als visitants. Així doncs, inclou més de 250 cartells en paper i xapa, altres elements de publicitat com ara cendrers, llevataps o cartes de joc, i un recull d'albarans, factures, comandes i cartes comercials. El propi impulsor de la idea se sent molt satisfet de la seva col·lecció i explica que, entre els motius per obrir aquest nou espai, hi ha el fet de poder ensenyar tots els objectes als seus amics, coneguts i altres persones interessades en el tema.

Òbviament, el fet que la ciutat de Reus estigui històricament relacionada amb grans productors d'aquesta beguda ajuda. Entre els anys 50 i 70, a Reus hi havia una trentena de bodegues que fabricaven mig centenar de marques. Potser per això, el projecte no acaba només al museu i es complementa amb un restaurant a més de quatre espais temàtics dedicats a les quatre grans marques fabricants de vermut: Miró Salvat,

Estat inicial de l'edifici

Fase d'obres

Yzaguirre, Martini i De Müller. L'espai escollit per acollir el Museu del Vermut de Reus és un edifici modernista construït el 1918 per Pere Caselles, arquitecte municipal en aquella època. Està situat al número 7 del carrer Vallroquetes i al número 30 del carrer Galanes, on hi ha les dues façanes, i dóna pel lateral del carrer Montserrat. El responsable del projecte d'adequació i obres ha estat l'arquitecte tècnic Josep Borràs Obradó.

Cal destacar que al setembre del 2013, per fer una redacció correcta del projecte, es consideren necessaris un seguit de treballs previs per evitar el deteriorament de l'edifici. Es repara la coberta de la zona del carrer Montserrat, s'enderroquen puntualment els envans de distribució interior, es repiquen i netegen els paraments verticals interiors de les plantes baixa i primera, es realitzen diverses cales de comprovació als paraments o els forjats, i es retiren les instal·lacions que hi havia obsoletes.

Efectuats aquests treballs previs, s'observa que l'edifici presenta un aspecte sòlid pel que fa al seu sistema estructural a la zona del carrer Vallroquetes i que tampoc hi ha patologies importants a la zona del carrer Galanes. Les obres que cal efectuar garantiran que l'immoble es transformarà en espai de museu i amb zona de restaurant disposant de tots els corresponents serveis.

La propietat de l'edifici vol mantenir-la configuració actual tant pel que fa al volum com pels sistemes constructius existents. No es pot perdre, en cap moment, la singularitat que té. D'aquesta manera, es diferencien tres tipus d'espais per a clients en funció del servei a oferir: el bar, el restaurant i el pati exterior. El bar coincideix amb l'accés principal a través del qual s'accedirà a la resta dels espais mentre que el pati

funcionarà com a restaurant i terrassa. Ha estat necessària la instal·lació d'una cuina per a la preparació de menjars a la planta baixa i propera a la zona de barra del bar. Les zones de restaurant interiors es reparteixen entre la resta de la planta baixa i la planta primera. Els serveis higiènics es situen a la primera planta on també hi ha els espais destinats a vestidors i els serveis de personal.

A la primera planta, destinada principalment a menjadors, s'hi ha habilitat un espai de rebost que queda comunicat directament amb la zona de cuina i office amb la instal·lació d'un muntacàrregues. La resta d'espais necessaris per al desenvolupament de l'activitat es distribueixen en funció de la superfície disponible. Pel que fa als acabats, cal destacar que s'ha conservat el paviment dels menjadors de la primera planta a base de rajola hidràulica ja que presentaven un bon estat de conservació. El rebost i els vestidors de personal s'han pavimentat amb rajola de gres. Una bona part de les parets del local, a base de totxo massís, s'han deixat sense revestiment tot donant-los un tractament de consolidació. Les altres parts, han estat revestides amb extradossats o envans de cartró guix, pintats o revestits posteriorment.

En total són 394 metres quadrats de superfície útil per un equipament, El Museu del Vermut de Reus, que busca una sinergia entre l'espai existent, la col·lecció de Joan Tàpias i la oferta gastronòmica. S'aconsegueix, i aquest és l'objectiu, creant un Restaurant especialitzat en vermut amb la filosofia de "fer el vermut" com sempre s'ha fet i aprofitant la singularitat de l'edifici i la col·lecció d'objectes que acull.

El Museu del Vermut de Reus, únic espai d'aquest sector, va ser inaugurat el passat 31 d'agost i conviu amb el dia a dia de la ciutat a la perfecció. Al final, d'una ampolla de Cinzano en va sortir un espai de culte al vermut. Qui ho havia de dir...

Projecte:
Josep Borràs Obradó
Arquitecte tècnic

Redacció TAG

Resultat final